

som kun har lidet Ansvar for disse Foranstaltninger, og heller ikke hans Forgænger, som har sat dem i Værk, thi der blev den Gang rejst en kunstig Agitation. Vi se jo endnu den Dag i Dag, at det udmærket lader sig gøre, at man ved en kunstig Agitation rejser en offentlig Mening for en Sag, som ikke har den mindste fornuftige Begrundelse. Saaledes gik det ogsaa ved den Vejlighed, og Stemningen var saa stærk derfor, at de enkelte, der ikke vilde gaa med og ikke billigede denne Anvendelse af Statens Penge, blev fuldstændig overstemte, og Ministeren kunde naturligvis ikke tage Hensyn til de enkelte, men maatte tage Hensyn til, hvad den store Mængde i Folkerepresentationen ønskede. Derfor fritender jeg baade de forrige og den nuværende Minister for Ansvar, men naar det ærede Medlem fra Lemvig udtalte, hvad han mente skulde have været den sande Hensigt med disse Kystsikringsforanstaltninger, nemlig at beskytte Limfjordskysterne, maa jeg sige, at det tror jeg ikke, at ret mange ville fastholde. For det første har det vist sig, at man i Virkeligheden slet ikke har noget Herredomme over Tangen mellem Limfjorden og Vesterhavet. Lige fra den fjerneste Oldtid, saa vidt Historien giver os Efterretning derom, har denne Tange været en Legebøld for Vesterhavet; vi kende, hvorledes den norste Konge har slået Skibe over Tangen; vi have set, hvorledes den ene Dag aabner sig og den anden Dag lukker sig, hvorledes den ene Dag sluker Sandet op og den næste Dag lader det løbe ud. Derfor er det forgæves at optage Kampen med Vesterhavet paa dette Omraade. Hovedsagen er, hvorvidt de Penge, de store Kapitaler, som Statskassen anvender paa disse Arbejder, virkelig staafe et saadant Udbytte, som staaer i Forhold til Kapitalerne. Der er jeg enig med den ærede Rigsdagsmand fra Vesterdigg i, at Pengene i alt væsentligt ere spildte, og ganske juurrig har jeg i Morges modtaget en Listed Amtsavis, hvori der staaer en lille Notits, som er ganske karakteristisk. Der staaer nemlig: „En Del Agger- og Taabelbeboere ere i denne Tid tiltalte for at have hjemført eller hjembaaret en Del Høfdepæle, der vare opstablede i Altiten og rigtig nok have henligget der i flere Aar til ingen anden Nytte end den at friste fattige Folk i den trange Vintertid“. Jeg tror nok, at en Anvendelse af Statens Penge til saadanne Høfdepæle er ikke meget tilraadelig.

Christiansen: Det er blot en meget ubetydelig Udtalelse, jeg vil gøre. Forsvarret for Nægtelsen af Bevillingen til Odense

Posthus minder mig om den gamle Sandhed, at en daarlig Sag er ikke let at forsvare. Ordføreren udtalte, at Odense Kommune burde sige Tak til for alt, hvad den har modtaget; den har nemlig faaet Areal til en Vej, som den ingen Brug har for. Ja, der staaer i den hellige Skrift: „Naar nogen staaer dig paa den ene Kind, saa vend den anden til“ (Afskyldelse) — jo først den venstre og saa den højre, men ingensteds staaer der, at man skal sige Tak, fordi man ikke faar sin lovlige Ret. Jeg paastaar med Bestemthed, at Odense Kommune her har sin lovlige Ret at kræve, og saa er det dog et temmelig stærkt Stykke, at den skal sige Tak, fordi den ikke faar, hvad der med Rette tilkommer den. Hvad angaar den omtvistede og omtalte Vej, har Odense Kommune ingen Anvendelse for den, naar Posthuset ikke kommer der, hvor Aftalen er, at det skal ligge. Vi betragte den kun som en Færdsejlsvej for Statens Ejendomme, og det kan ikke være Odense Kommunes Sag at tilvejebringe saadan. Det var ganske vist lidt træstende for mig og Odense Kommune, da Ordføreren udtalte, at naar Staten en Gang fik det nuværende Posthus flyttet, vilde Kommunen faa det. Ja, naar det en Gang er bortflyttet, men saa spørger jeg rigtig nok: Er det ganske anstændigt, at Staten saaledes styder en Sag som denne ud i det uviste og medens dette uviste staaer paa hæver en aarlig Lejsegift af Kommunen for et Areal, som den slet ikke har faaet. Med Hensyn til Ordførerens Udtalelse om, at der skulde gaa i alt Fald et Aar til Afgørelse af, om det ikke vilde være heldigt at lægge Posthuset ude ved Statsbanegaarden, kan jeg ikke tænke mig, at der skulde være megen Alvor i disse Overvejelser. I alt Fald er jeg aldeles overbevist om, at praktiske Grunde ville fuldstændig forbyde en saadan Foranstaltning. Det vilde være uheldigt i en Købstad af Odenses Størrelse, at der vil være enkelte af Byens Borgere, der, hvis en saadan Foranstaltning træder i Kraft, faa i det mindste en kvart Mil for at komme til Posthuset. Jeg skal derfor slutte med endnu en Gang at anbefale, at den Bevilling, som er opført til Posthuset, bliver given.

N. Andersen (Listed Amts 3dje Valgkreds): Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) vilde indlassere til Fordel for Høfdebygningen den aftagende Skade paa Limfjordskysterne, som han mener at kunne paavise, efter at Høfdebygningen er begyndt, men det lader sig ikke gøre af den ganske simple Grund, at den Del af Limfjordstangen, hvorover Ha-